

Doñana, paradís amenaçat

Ara fa dos mesos de la gran catàstrofe de Doñana. El 25 d'abril es va trencar una presa de mines d'Aznalcóllar i 5 milions de metres cúbics d'aigua i llot tòxic es van abocar al riu Agrio i, d'aquest varen passar al Guadalquivir. L'endemà uns dies improvisats varen evitar que l'aigua contaminada entrés al parc nacional. Tot i així quedaren arrassades 5000 hectàrees de cultius. El fràgil equilibri de l'ecosistema del parc difícilment podia suportar una catàstrofe com aquesta. El cor del paradís va quedar

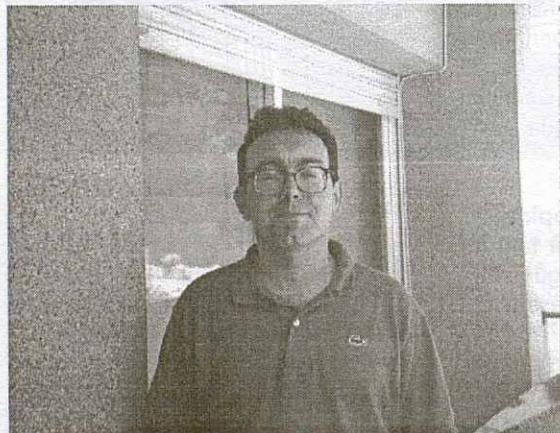
amenaçat a mort. Tonelades de peixos morts, aus malaltes o mortes i milers d'hectàrees de cultiu enverinades, segurament durant anys, davant una sorpresa generalitzada. Aquest és el resultat d'una catàstrofe que alguns ecologistes ja han qualificat com a "bomba tòxica d'efecte retardat". S'ha confirmat que es tardaran 20 mesos a retirar els llots tòxics. Al trencar-se la presa, sortiren a l'aire fangs i aigües tòxiques; així com les denúncies per part dels especialistes i ecologistes fetes amb anterioritat. Es va deixar al

descobert la ineficàcia de les administracions central i autonòmica responsables del parc que a més no varen saber fer res durant les primeres 48 hores de la catàstrofe. També varen sorgir preguntes com: com pot ser que una presa com aquella pogués estar a les portes de l'espai natural més emblemàtic d'Espanya i, un cop més, la falta de sensibilitat medioambiental d'un país que només recorda els defectes i les possibles catàstrofes quan ja han passat i no hi ha res a fer.

Marta Massana

- 1) Què en pensa sobre el desastre ecològic de Doñana?
- 2) Creu que s'hagués pogut evitar?
- 3) Es considera conscienciat en temes de medi ambient, ecologia, etc.?
- 4) Coneix la importància del riu Mogent dins la geografia catalana?
- 5) Què en pensa del seu estat?

Santiago Mestres Malabars, 32 anys

apilats de qualsevol manera, eren inestables i, si en algun moment s'hi ha fet alguna pressió i, en algun lloc, han corregut les terres, per allà ha sortit tot.

Què en penso, doncs que es podria haver evitat perfectament, si estiguéssim en un país com cal i no a una espècie de república "venenera", perquè aquest tipus de mines no les volen,

normalment, als països desenvolupats. Encara que tinguessin jaciments, no la voldrien pels riscos que porta i per la pressió dels grups ecologistes que tenen allà que és molt més forta que aquí. Llavors, què passa, la indústria bruta, cap avall, cap al tercer món o cap als països en vies de desenvolupament. I bé, jo em pensava que el nostre país era un país més desenvolupat, però veig que no amb aquestes coses. Ara és molt difícil treure tots aquests fangs famosos, netejar-los i que no hi hagi cap filtració als nivells inferiors que vagin a parar a Doñana.

2) Sí, evidentment, gastant-se calés que suposo que és el que la empresa Sueca no volia, no ho sé. Però ara el desastre ja està fet.

3) Home, jo crec que l'ecologia comença a casa de cada un, amb les coses més petites del dia a dia. I reconec que no faig tot el que caldria per l'ecologia, segur. S'ha d'intentar reciclar el màxim possible perquè la natura no té temps, amb la quantitat de gent que som, d'autorecuperar-se. Per tant, li hem de donar un cop de mà, si no ens quedarem nosaltres sols en un desert, no és per ser pessimista, però anem per aquí. I s'ha d'ajudar al tercer món, que això tampoc ho pensa la gent, però tota la "merda" va a parar a ells. I se'ls ha d'ensenyar a cuidar el que tenen. Perquè quasi bé tota la natura la tenen ells i sinó mireu què ha passat al Brasil, que s'ha cremat un tros de selva, em sembla que com dues o tres vegades Catalunya.

4) No, la veritat és que no. El que sé és que s'està fent un esforç per recuperar els rius de la conca del Besòs, per exemple, jo he vist l'evolució del Congost a l'alçada de la Garriga. S'ha guanyat en els últims cinc anys: l'acció de les depuradores i tot això, es nota, potser no tot el que es voldria, però es nota. Ara ha de ser que cada persona vagi amb cura de no llençar-hi deixalles.

5) Podria estar millor.

1) Ara fa uns deu anys vaig anar a aquesta mina i el que passava és que rentaven un mineral, la pirita, amb uns productes i tots els líquids que sortien d'aquesta neteja es posaven a una presa. Aquesta presa la feien amb el material que no s'aprofitava de la mina, o sigui, les roques, sorres, etc. que no eren mineral. Llavors, nosaltres vam preguntar als enginyers de la mina perquè és que no feien una presa ben feta i ens van dir que ja estaven autoritzats a fer-la d'aquesta manera, tenien el permís, entre cometes, de les autoritats pertinents. Allà hi havia molts metres cúbics de líquids verinosos i d'això en fa deu anys; ara encara devia estar més ple. Tot i fer tant temps, ja se sabia que allò podria anar malament, perquè aquells materials, que estaven